

УДК 347.2

DOI <https://doi.org/10.32782/apdp.v102.2024.17>*Л. О. Чернов*

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІРТУАЛЬНИХ АКТИВІВ

Постановка проблеми. Розвиток цифрових технологій та електронно-інформаційних технічних засобів зв'язку внесли корективи у всі сфери сучасного суспільства. Особливо цифрові технології вплинули на бізнес та банківську сферу майже всіх держав, адже для того щоб компанії були конкурентоспроможними та досягли гарного результату, потрібно впроваджувати інноваційні й високотехнологічні засоби у свою роботу.

Сьогодні спостерігається масштабний розвиток цифрової економіки та цифрових технологій, зокрема віртуальних активів. Необхідно більш детально вивчити термін «віртуальні активи», а особливо потрібно дослідити їх правове регулювання. Сьогодні на превеликий жаль не має єдиного комплексного визначення, щодо змісту цього терміну. Часто разом із терміном «віртуальні активи» використовують терміни: «цифрові активи», «біткоїн», «віртуальна валюта», «криптовалюта» та інші. Саме через відсутність єдиного пояснення цього терміну, ускладнюється розуміння процесів, які пов'язані з віртуальними активами. При цьому залишається важливим і правове регулювання ринку таких віртуальних активів, через те що ця сфера є для багатьох людей нова і правові норми тільки встановлюються. Все вище сказане тільки підкреслює актуальність даної теми та важливість проведення дослідження у цій сфері [1, с. 4; 14, с. 157].

Метою дослідження є аналіз світового досвіду правового регулювання обігу віртуальних активів та можливості його застосування в Україні, дослідження особливості нормативно-правового регулювання ринку віртуальних активів в Україні.

Виклад основного матеріалу. Сьогодні під терміном «віртуальні активи» (сформульоване FATF у 2018 році) розуміють цифрове вираження вартості, яким можна торгувати в цифровому форматі, тобто здійснювати платежі або інвестиції. FATF розробив міжнародні стандарти із протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму. Такі, віртуальні активи створюються комп'ютерними технологіями, їх безпечний обіг забезпечується децентралізованою системою у вигляді облікового реєстру, тобто їх також не варто розглядати як і віртуальні активи, так і як електронні гроші. В Україні відповідно до ст. 15 Закону № 2346 «Про платіжні системи і переказ коштів в Україні» закріплюються певні ознаки електронних грошей. Затверджується те, що вони є одиницею вартості, можуть зберігатися на електронному пристрої, а також вони приймаються як засіб платежу іншими особами (ніж особа, яка їх випускає), і є грошовим зобов'язанням цієї особи, що виконується в готівковій або безготівковій формі [2, с. 10]. Віртуальні активи можуть бути також одиницею вартості, хоча і зберігаються в електронному гаманці у вигляді віртуальної валюти, для доступу до якого необхідний код власника. Іншими відмінностей таких віртуальних активів є: емітент

віртуальних активів (майнери), а емітентом електронних грошей сьогодні виступають лише банки. Виробляються віртуальні активи у процесі майнінгу, електронні ж гроші випускаються за наказом відповідного уповноваженого органу в такій кількості, яка може дорівнює масі фіатних грошей тощо.

Спочатку до поняття «віртуальні активи» застосовували опису крипто-валют. Сьогодні ж до них також відносять і активи, які відповідають, певним параметрам (за роз'ясненням FATF): визначають цифровий вираз вартості; ними можна вільно торгувати на ринку; володіють чіткою системою обігу та ідентифікації [3, с. 1]. Тобто криптовалюту також сміло сьогодні можна назвати вираженням віртуальних активів.

Сьогодні враховуючи рекомендації FATF, віртуальні активи поділяються (криптовалюта) на такі групи: перша група конвертовані валюти (Bitcoin, Liberty Reserve, E-Gold та інші), які мають певну еквівалентну вартість у фіатній валюті, а також їх можна обмінювати на фіатну валюту і знову назад; друга група неконвертовані валюти (Q Coins), їх використовують у певних віртуальних сферах (світах), відповідно до правил їх регулювання щодо застосування, вони не можуть бути обмінені на якусь фіатну валюту; до третьої групи відносять централізовані валюти, що мають єдиний емітент (E-Gold, Perfect Money, Liberty Reserve), так вони емітуються певним адміністратором, що контролює всю систему; децентралізовані валюти, які ми називаємо криптовалюти (Ethereum, Bitcoin, Litecoin, Ripple), це ті валюти, у яких немає єдиного адміністратора та немає відповідно централізованого контролю чи нагляду. Саме визначення такої класифікації віртуальних активів полягає у можливості їхньої конвертації у фіатні валюти і навпаки. Хоча сам термін «конвертована валюта» ніяким чином не виражає її офіційної конвертованості (тобто, як у разі золотого стандарту), але лише вказує на її фактичну конвертованість, тобто через наявність певного ринку. Саме тому така віртуальна валюта є «конвертованою» лише до відповідного часу, доки певні фізичні та юридичні особи будуть проводити із нею операції, та будуть приймають її, адже «конвертованість» такої віртуальної валюти ніяким чином не гарантована відповідним законодавством [4, с. 26].

Основною існування таких активів – це створення децентралізованої монетарної системи, яка не може регулюватися відповідно банками та не може бути під контролем жодного центрального банку світу. Таким чином, з цього випливає анонімність проведення певних операцій із такими активами, тобто із відсутністю контролю та не здатністю знайти відповідну інформацію щодо проведення цих операцій. Тобто не можна застосувати будь-які обмеження до тих осіб, які здійснюють відправлення віртуальних активів., так й до тих, які їх отримують. Саме через цю основну причину, більшість країн не приймають такі активи як певний легітимний фінансовий інструмент, адже таку систему можна застосовувати, наприклад для відмивання відповідно грошей та для здійснення незаконних операцій купівлі-продажу. Такі віртуальні активи випускаються у певному обмеженому обсязі, саме це сприяє підвищенню попиту на них із боку інвесторів. Їхній обмежений обсяг знижує певні ризики інфляції через підвищену активність емітента. Тому інвестори активів відчувають певну безпеку та неможливість постраждати від інфляції.

Таким чином, для певної торгівлі цими віртуальними активами спеціально створюються відповідні біржі та інші елементи цієї інфраструктури. Популярність їх зумовлена тим, що торгівля на таких біржах передбачає мінімальний комісійний відсоток. Наприклад, найнижча комісія за проведення таких операцій становить 0.0001 btc від суми проведеної операції, і переважно сплачується у добровільному порядку. При цьому суми угод на такому ринку найрізноманітніші і можуть сягати від кількох одиниць до кількох мільйонів одиниць за угоду, тому комісія стає більшою. Основною перевагою таких операцій це їх швидка транзакцій, яка триває не більше кількох хвилин. Тобто якщо порівняти, то банківський переказ коштів між різними країнами світу може тривати, наприклад від декількох днів до декілька тижнів, але якщо під час переказу виникають певні непередбачені ситуації (наприклад, порушення), тоді перекази можуть бути припинені або взагалі заморожені [2 с. 6, 3, с. 1].

Сьогодні віртуальні активи набули великої популярності через вище перелічені переваги, і кожний день все більше країн долучаються до цього процесу, не виключення є і Україна. У 2014 році НБУ вперше опублікував відповідне роз'яснення «Щодо правомірності використання в Україні «віртуальної валюти/криптовалюти Bitcoin». Так, як зазначається у цьому документі «віртуальну валюту або криптовалюту» Bitcoin як грошовий сурогат, не можуть використовувати фізичні та юридичні особи на території України, саме як засіб платежу, адже це суперечить нормам українського законодавства. Пізніше у 2016 році НБУ затвердив дорожню карту «Cashlesseconomy», в ній зазначається впровадження блокчейну в Україні. Саме через це деякі державні реєстри були переведені на технологію блокчейн. Тому цього ж року Українська біржа стала першою у світі, де відбулися торги ф'ючерсами (похідні цінних паперів) на криптовалюту. Хоча й досі відсутнє законодавче регулювання обігу таких віртуальних активів, Україна сьогодні займає четверту сходинку у світі по рейтингам глобального індексу сприйняття криптоактивів. Це підтверджується у дослідженні американської аналітичної компанії Chainalysis, так Україну за цими показниками випереджає США та Китай [5, с. 1].

Через таку популярність віртуальних активів та їх великий обіг, Україна стала однією із перспективних ринків у світі. Тому, 8 вересня 2021 року Верховна Рада України прийняла Закон «Про віртуальні активи» [6, с. 5]. У цьому законі закладені основні стандарти, які визначені FATF. Саме ці стандарти визначають правила для постачальників послуг, що пов'язані з оборотом віртуальних активів, саме це сприятиме виведенню цього ринку із тіні. Цей Закон від 14.12.2021 № 1953-ІХ легалізує віртуальні активи, та дає змогу власникам таких віртуальних активів офіційно їх обмінювати та декларувати. Так, 1 січня 2024 року в нього були внесені зміни, тобто зараз саме цей закон легалізує віртуальні активи як ще один платіжний засіб, хоча віртуальні активи і не можуть бути предметом обміну відповідно на товари, послуги, майно чи роботу. Сьогодні єдиним законним засобом платежу в Україні все одно залишається гривня. Крім того, зараз також надається дозвіл на реєстрацію іноземним криптокомпаніям блокчейн-бізнесу в Україні. Держава при цьому чітко визначає межі допустимої діяльності в цифровому серед-

овищі та вимоги інформаційної безпеки для захисту інтересів певних осіб зокрема, та суспільства і держави в цілому. Саме сьогодні надається можливість українцям задекларувати свої доходи у віртуальних активах. Як зазначив Комітет ВР із питань антикорупційної політики, за останніми даними, розмір транзакцій в Україні із віртуальними активами становить близько 150–200 мільйонів доларів на день, а обсяг капіталізації таких віртуальних активів – сягає більше 2 мільярди доларів. Через це дане питання залишається актуальним для держави, з точки зору оподаткування доходів від віртуальних активів. Саме тому для реалізації Закону «Про віртуальні активи» потрібно було внести зміни до Податкового кодексу України, через оподаткування операцій із віртуальними активами. Тому ще у листопаді 2019 року Верховна Рада України ухвалила законопроект № 2461 про оподаткування доходів від віртуальних активів, і встановила ставку 5%, та було зазначено про зняття ПДВ від таких операцій. Цей закон сприяв впровадженню в подальшому інших законів у цю сферу, сьогодні ще триває законодавчі роботи у даній сфері. Усе це дасть можливість створити прозорий та цивілізований ринок віртуальних активів, із сучасною інфраструктурою та захищеними клієнтами [6, с. 3].

Для впровадження подальшого законодавчого врегулювання віртуальних активів в Україні, необхідно також розглянути досвід зарубіжних країн, щодо обігу віртуальних валют. Сьогодні у різних країнах по різному дивляться на врегулювання цього питання, адже кожна країна вирішує такі питання виходячи із своїх власних національних особливостей, а також виходячи із різних форм державного устрою [7, с. 562]. У Сполучених Штатах Америки (далі – США) існують протиріччя між державними інститутами влади та федеральними і регіональними (на рівні штатів) органами управління. Тобто, податкове управління США розглядає біткоїн як актив, який подібний цінним паперам, а не як відповідні гроші, тобто транзакції в біткоїн оподатковуються саме на приріст капіталу. При цьому Міністерство юстиції намагається врегулювати біткоїн саме як валюту цифрових грошей, що може виступати як об'єкт оподаткування, таким чином із усіх угод з криптовалютою можна стягувати податок. При цьому через те що відсутній єдиний підхід до криптовалюти, у судах виникає дуже багато складнощів через це. Тому суди розглядають криптовалюту з різних сторін; саме тому відбувається декілька читань по кожній справі навіть в одному штаті [8, с. 43].

Не встановлення чіткого визначення щодо криптовалюти розширює правову невизначеність. Найкращі при цьому умови створені в Австралії, щодо розвитку криптовалютної індустрії. Через те що в Австралії Резервний банк встановив правовий статус криптовалюти як альтернативу валютам різних країн та платіжним системам [9, с. 3]. Тобто цифрову валюту офіційно можна використовувати як засіб платежу, тому існує можливість виплачувати заробітну плату в криптовалюті, при наявності договору між працівником і роботодавцем. Оподаткування криптовалютних операцій здійснюється із 2014 року. Податок накладається не на саму криптовалюту, а лише на дохід чи прибуток, який можна отримати від операцій із цифровими активами. Також розумно було вирішене в Австралії питання, щодо відмивання грошей на біржах криптовалют. Законом врегулюється це питання, тобто всі біржі криптовалюти повинні бути офіційно зареєстровані

в Австралійському звітно-аналітичному центрі транзакцій (AUSTRAC) [10, с. 281]. Отже, саме прийняття таких законів створило сприятливе правове поле для розвитку цифрової валюти в цій державі.

Цікавий досвід у правовому регулюванні ринка віртуальних активів Швейцарії, хоча і ця країна є дуже консервативна у плані фінансового регулювання, сьогодні вона одна із перших відреагувала щодо регулювання віртуальних активів, а саме це Швейцарська служба нагляду за фінансовими ринками (Swiss Financial Market Supervisory Authority, FINMA).

Швейцарська служба нагляду за фінансовими ринками у лютому 2018 року опублікувала «Керівні принципи щодо запитів відносно законодавчої основи проведення первинного розміщення монет» (ICOs) [7, с. 563], було таким чином класифіковано віртуальні активи та здійснено пояснення щодо порядку використання певних положень чинного швейцарського законодавства (саме по обігу віртуальних активів, того чи іншого виду). В основу такої класифікації покладено певний економічний зміст відповідного віртуального активу. Основним принципом Швейцарської служби нагляду за фінансовими був такий, що дотримувалася позиції «однакові правила для однакового бізнесу» і незважалося на технології, які використовувалися у господарській діяльності [13 с. 45]. Такий принцип регулювання показав великий успіх та високий рівень присутності саме Швейцарії на світовому ринку віртуальних активів [13, с. 46]. Тому варто звернути на це увагу, зокрема у прописаних Керівних принципах FINMA не зустрічається терміна «віртуальні активи», там використовується токен. Саме за допомогою токена відбувається облік інформації із використанням криптографічних алгоритмів, що забезпечує безпеку системи. Під поняттям «токен», також розуміють цифрову одиницю обліку в рамках розподіленого реєстру записів у цифровій формі, вона також має певний криптографічний захист [13, с. 45]. Тобто саме токен позначає віртуальний актив. Швейцарською службою нагляду за фінансовими ознаками було запропоновано їх класифікація: 1) платіжні токени; 2) токени активів; 3) службові токени; 4) гібридні токени; 5) стейблкоїн [7, с. 564].

При цьому можна зазначити, що платіжні токени (віртуальний актив) застосовують як засіб платежу, таким чином вони виконують функцію грошей, тобто це є в свою чергу як криптовалюта [7, с. 563]. За проханням швейцарських біткоїн-компаній операції з криптовалютою були визнані як операції із платіжними засобами [7, с. 564]. Про те такі платіжні токени не розглядаються як цінні папери, оскільки це суперечить їхній економічній сутності [7, с. 562]. Тобто можна зробити висновок, що платіжні токени не регулюються на ринку як цінні папери.

У Китаї також вдалося розвинути фінансово-технічний ринок криптовалюти через однозначний підхід та однакову інтерпретації цього явища. Так, в Китаї криптовалюту розглядають як певний актив або віртуальний товар, через це при продажі цифрові гроші обкладають податком на додану вартість, а сам дохід і прибуток у криптовалюті, обкладається податком на прибуток та на приріст капіталу [1, с. 27]. Також, законодавчо визначена необхідність у обов'язковій реєстрації таких бірж, тобто лише ліцензовані біржі можуть проводити операції із криптовалютою. При цьому вже із 2017 року у Китаї забороняється різним організаціям застосовувати «вільну» криптовалюту, саме як інвестиційний інструмент.

Так, в якості експерименту Народний банк Китаю увів національну криптовалюту DCEP у чотири великі міста держави [1, с. 25–27].

Проаналізувавши міжнародний досвід різних країн, уряд України повинен врахувати усі переваги та недоліки правового врегулювання у зарубіжних країнах, та активно працювати у сфері такого правового врегулювання віртуальних активів у державі в цілому. Потрібно врегульовувати такі основні напрями розвитку сфери віртуальних активів: провести правове регулювання обігу віртуальних активів та відповідно розробити механізм оподаткування доходів від них; необхідно забезпечити баланс інтересів держави та учасників ринку віртуальних активів, саме у правовому полі; встановити систему державних органів, які будуть уповноваженні здійснювати регулювання та нагляд у цій сфері; розробити заходи щодо виявлення ризиків, які можуть виникнути у сфері обігу віртуальних активів; збільшити застосування технології блокчейн у сучасних технологічних та фінансових структурах; необхідно сприяти застосуванню віртуальних активів на вигідних умовах для всіх учасників ринку; проводити навчання серед населення, щодо криптовалютної грамотності; врахувати міжнародний досвід та сприяти співпраці по цьому питанні з іншими країнами, у яких легалізований ринок віртуальних активів.

Основними переваги впровадження віртуальних активів є те, що: юридичні та фізичні особи зможуть задекларувати та легалізувати свої доходи від продажу віртуальних активів; всі учасники ринку одержать юридичний статус; можливість захистити своїх інтереси та права у суді; можливість легально співпрацювати з банками; відкривається можливість залучити інвестиції та капіталізувати свій бізнес; біржі та криптообмінники матимуть можливість легалізувати свою діяльність.

Висновки. Отже, проблема правового регулювання віртуальних активів виникла у багатьох країнах, і багато вже країн це питання врегулювали у правовому полі. Хоча у деяких країнах спостерігається тенденція, до повної заборони купівлі, продажу, обміну та володіння такими віртуальними активами. Хоча і з часом деякі з цих країн легалізували віртуальні активи. Саме через неоднозначність у правовому регулюванні віртуальних активів, багато країн зараз зайняли позицію очікування, для того щоб врегулювати віртуальні активи у відповідності до міжнародного законодавства.

Література

1. Caytas J. D. Regulation of Cryptocurrencies and Initial Coin Offerings in Switzerland: Declared Vision of a «Crypto Nation». *International Law Practicum*. 2018. Vol. 36. № 1. URL: <https://www.blockchainlegalresource.com/wp-content/uploads/sites/31/2018/08/2018IntlPracticumVolume1.pdf#page=53> (дата звернення 25.05.2024).
2. Про платіжні системи та переказ коштів в Україні: Закон України від 05.04.2001 № 2346-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2346-14#Text> (дата звернення 25.05.2024).
3. Віртуальні активи в Україні. Чому потрібно легалізувати ринок віртуальних активів та які можливості це відкриває для економіки. URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2020/09/1/664585> (дата звернення 25.05.2024).
4. Карчева Г.Т., Нікітчук С.М. Віртуальні інноваційні валюти як валюти майбутнього. *Фінансовий простір*. 2015. № 2(18). С. 24–30. URL: <https://ofp.cibs.ubs.edu.ua/files/1502/15kgtviv.pdf> (дата звернення 25.05.2024).
5. The 2021 Global Crypto Adoption Index: Worldwide Adoption Jumps Over 880% With P2P Platforms Driving Cryptocurrency Usage in Emerging Markets URL: <https://blog.chainalysis.com/reports/2021-global-crypto-adoption-index>

6. Про віртуальні активи: Проект Закону № 3637 від 11.06.2020 року. URL: https://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=69110 (дата звернення 25.05.2024).
7. Товкун Л.В., Черниш В. Характерні особливості криптовалюти: окремі теоретичні та практичні аспекти. *Порівняльно-аналітичне право* : електрон. наук. фах. вид. Ужгород, 2020. № 4. С. 561–567.
8. Корнєєв В.В. Криптовалюти: ера і сфера фінансових інновацій. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка*. 2018. Вип. 1. С. 40–46.
9. Маличенко І. Фіскальна політика різних країн щодо криптовалюти. Bit CryptoNews. 2018. URL: <https://bitcryptonews.ua/blogs/cryptocurrency/fiskalnaya-politika-raznyix-stran-v-otnoshenii-kriptovalyut> (дата звернення 25.05.2024).
10. Кузнєцова Л. Г. Криптовалюта P2P: безпека або розвиток. *Фінанси і кредит*. 2017. Т. 23, № 47(767). С. 2810–2822.
11. Скрипін В. В Китаї заборонили ICO, ринок відреагував падінням котирувань всіх великих крипто валют. ІТС.ua. 2017. URL: <https://itc.ua/news/v-kitae-zapretili-icoryinok-otreagirovalpadeniem-kotirovok-vseh-krupnyih-kriptovalyut> (дата звернення 25.05.2024).
12. Керівництво щодо Ризик-Орієнтованого Підходу до Віртуальних Активів та Постачальників Послуг з Переказу Віртуальних Ативів. FATF, Париж, 2019. URL: <http://www.fatgafi.org/publications/fatfrecommendations/documents/Guidance-RBAvirtual-assets.html> (дата звернення 25.05.2024).
13. Кулик О. І. Правове регулювання ринку віртуальних активів: досвід швейцарської конфедерації. *Актуальні проблеми держави і права*. 2021. № 92. С. 44–51.
14. Логойда В. М. Перспективи врегулювання правового статусу криптовалюти в Україні. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету*. 2021. Випуск 63. С. 152–157.

Анотація

Чернов Л. О. Актуальні проблеми та перспективи розвитку правового регулювання віртуальних активів. – Стаття.

Дана публікація присвячена дослідженню правового регулювання обігу віртуальних активів у світі та в Україні. Проаналізовано досвід іноземних держав щодо правового регулювання віртуальними активами. Висвітлено основну мету існування таких віртуальних активів, яка полягає у децентралізації монетарної системи, тобто така система не підлягає контролю жодному банку. Сьогодні не існує чіткого формулювання щодо віртуальних активів, тому у кожній країні оподаткування здійснюється по різному, і це викликає багато труднощів щодо правового регулювання віртуальних активів. У світі не має досі єдиного законодавства, яке б допомогло здійснювати регулювання віртуальними активами і це викликає багато дискусій. Згідно із визначенням FATF до віртуальних активів відносять активи, які відповідають таким критеріям: виражають цифрову вартість; ними можна вільно торгувати на ринку; мають чітку систему обігу та ідентифікації, саме це дає основу для їх визначення. У статті також здійснений аналіз правового регулювання обігу віртуальних активів у Швейцарії, США, Австралії та Китаї, а також в Україні. Сьогодні в Україні лише встановлюється законодавча база щодо правового врегулювання віртуальних активів, тому і актуальною залишається дана тема дослідження. Лише останні п'ять років в Україні розпочалася легалізація віртуальних активи, що дозволяє їх власникам легально обмінювати й декларувати такі активи, хоча це і не вводить віртуальні активи як платіжний засіб. У статті розглянуто також перспективи впровадження віртуальних активів як у зарубіжних державах, так і в Україні.

Ключові слова: біткоїн, криптовалюта, цифрова економіка, віртуальні активи, правове регулювання віртуальних активів, токен.

Summary

Chernov L. A. Actual problems and prospects for the development of legal regulation of virtual assets. – Article.

This publication is dedicated to the study of the legal regulation of the circulation of virtual assets in the world and in Ukraine. The experience of foreign countries regarding the legal regulation of virtual assets is analyzed. The main purpose of the existence of such virtual assets is highlighted, which is the decentralization of the monetary system, that is, such a system is not subject to the control of any bank. Today, there is no clear wording regarding virtual assets, therefore taxation is carried out differently in each country, and this causes many difficulties regarding the legal regulation of virtual assets. The world still does not have a single legislation that would help regulate virtual assets and this causes many discussions. According to the FATF definition, virtual assets include assets that meet the following criteria: express

digital value; they can be traded freely on the market; have a clear system of circulation and identification, this is what provides the basis for their definition. The article also analyzes the legal regulation of the circulation of virtual assets in Switzerland, the USA, Australia and China, as well as in Ukraine. Today, in Ukraine, the legal framework for the legal regulation of virtual assets is only being established, which is why this topic of research remains relevant. Only in the last five years has the legalization of virtual assets begun in Ukraine, which allows their owners to legally exchange and declare such assets, although this does not introduce virtual assets as a means of payment. The article also considers the prospects for the introduction of virtual assets both in foreign countries and in Ukraine.

Key words: bitcoin, cryptocurrency, digital economy, virtual assets, legal regulation of virtual assets, token.